یادوارگی

خاطرات یک دیپلمات

۱۸۲ روایت گمشده

فاروق الشرع / وزیر خارجه سابق سوریه
مترجم: حسین جابری انصاری

نپذیرفتن مذاکرات پنهانی

تحرک جدید امریکا منجر به آن شد که ادوارد جرجیان در ملاقات اوایل آوریل ۱۹۹۳ خود با ما در دمشق، پیام ویژه‌ای از رئیس‌جمهوری کلینتون خطاب به رئیس‌جمهوری اسد با خود همراه آورد. این پیام آغازگر نامه‌های بلند و پرشمار بعدی بود که میان دو رئیس‌جمهوری رد و بدل شد و زبان نوشتاری کلینتون در این نامه‌ها همواره دوستانه بود. این را می‌دانستیم که متن نامه‌ها در حلقه‌های مربوطه تهیه می‌شد، اما کلینتون رئیس‌جمهوری امریکا، رنگی از احساسات دوستانه نسبت به رئیس‌جمهوری اسد بر آن می‌زد.

کلینتون در واپسین پیام خود مسائل بسیاری را برای ما رمزگشایی کرده و در چهارچوب پرسش‌هایی از ما خواسته بود موضع خود را درباره مشارکت رئیس‌جمهوری اسد در دیپلماسی مذاکراتی و همچنین شکل دادن به یک روند مذاکراتی پنهانی به موازات روند علنی مشخص کنیم. رئیس‌جمهوری اسد به نفس بلند خود در مسائل پیچ در پیچ سیاسی شناخته شده و به هیچ روی از کسانی نبود که شتاب ورزانه و بی‌باکانه به مسائل مهم ورود می‌کنند. اسد هیچ پیامی را بی‌پاسخ نمی‌گذاشت، اما از آن نوع افراد نبود که همان روز یا فردایش به پیامی چنین مهم پاسخ دهد، حتی اگر پیام رئیس‌جمهوری ایالات متحده باشد.

رئیس‌جمهوری اسد کوشید با شتاب نورزیدن در پاسخ به پیام تحویل شده از سوی جرجیان - آن گونه که کلینتون انتظار داشت - کرامت و حاکمیت ملی سوریه را بازتاب دهد. اسد پس از درنگ، به پرسش‌های کلینتون با نپذیرفتن دیپلماسی پنهانی و عدم موافقت با گشودن هرگونه کانال مذاکراتی سری، پاسخ داد. اسد که اشتهایی پایان‌ناپذیر به خواندن کتاب‌های تاریخی و زندگی رهبران جهان داشت می‌دانست که «طناب دروغ باریک است» و حقیقت به ناچار روزی آشکار می‌شود. او در اندازه‌های مردی دوستدار تاریخ، نمی‌خواست مذاکرات پنهانی به نام او گره بخورد. ضمن اینکه اسد به هیچ روی شخصیتی از نوع سادات نداشت که قمار کرده و وارد روندی شود که پایان آن را از پیش نمی‌داند.

در آن زمان در [نشست وزرای خارجه عرب در] قاهره و شنونده مواضع بشدت خشمگینانه رهبر سازمان آزادیبخش فلسطین درباره اقدام رابین در مسأله تبعید شدگان، بودم. گفته‌های یاسر عرفات و بیان این مواضع را فرصت سیاسی مناسب و تشویق کننده‌ای یافتم تا با دعوت او به سوریه برای ادامه هماهنگی، تردیدهای ما درباره اقدامات شک‌برانگیز او را کاهش دهم. یک انگیزه دیگر من نزدیک‌سازی دیدگاه‌ها و سیاست‌های ما و رهبری فلسطین بود، زیرا بر این باور بودم که هرگاه عرفات دست خود را به سوی ما دراز می‌کند، باید دستش را بگیریم. اما رئیس‌جمهوری اسد معتقد بود عرفات راست کردار نیست و بسرعت از وعده‌های خود شانه خالی می‌کند، از این‌رو باید هر گامی که با او برداشته می‌شود، مستندسازی شود.

در میانه این ارزیابی‌های متفاوت از روش تعامل با رهبری فلسطین، تلفنی از قاهره موضع عرفات و گفته‌هایش را به رئیس‌جمهوری اسد گفتم و پافشارانه، پیشنهاد دادم نشستی با او داشته باشد. رئیس‌جمهوری با دیدار عرفات موافقت کرد و من نیز از به نتیجه رسیدن تلاش خود خشنود شدم. در تاریخ ۱۹ آوریل با عرفات در فرودگاه حمیمیم از هواپیما پیاده شدیم و به سمت کاخ جمهوری در لاذقیه رفتیم.

مهم‌ترین موضوع مطرح در ملاقات تقویت هماهنگی در روندهای مذاکراتی سوری و فلسطینی بود. عرفات در این ملاقات بر خلاف خلق و خوی همیشگی‌اش، با جدیت و روشنی ضرورت بازنگری در مذاکرات دوجانبه و بازگشت به هماهنگی فلسطینی - سوری را با رئیس‌جمهوری اسد مطرح کرد. عرفات تأکید کرد مذاکرات با اسرائیل شکست خورده و بی‌نتیجه است، امریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها «ما را مسخره خود کرده اند» و دو هیأت فلسطینی و سوری به ناچار باید موضعی یکپارچه و مشترک گرفته، مانند یک هیأت فعالیت کنند و این را به اطلاع ایالات متحده نیز برسانند.

رئیس‌جمهوری اسد در هنگام شنیدن مباحثی مانند آنچه عرفات مطرح کرد، بر روشنی کامل موضوع پافشاری می‌کرد، تا برداشتش از گفته‌های هم سخنش همانی باشد که گوینده در نظر داشته است. عرفات این بار، به زبان سخن سرایی حرف نمی‌زد و با زبانی جدی، روشن و بی‌ابهام، سخن می‌گفت. از این‌رو رئیس‌جمهوری اسد در پرتو شنیده‌های خود از عرفات ابراز تمایل کرد در این باره اندیشه جدی شود و با اشاره به اینکه بی‌تردید می‌دانید چه می‌گویید و می‌خواهیم چه کنیم، گفت: این تصمیم، پیامدهای مهمی دارد که باید در محاسبات ما و شما مورد توجه قرار گیرد. آنچه اسد گفت آکنده از تردیدهای دوطرفه‌ای بود که نسبت به عرفات و تاکتیک‌هایش داشت و با توجه به شناخت من از راهبردهای مذاکراتی اسد، به شکل ضمنی به این معنا بود که لازم است کمیته‌ای فلسطینی - سوری تشکیل و موضوع را پیش از اعلام آن بررسی و آماده کند؛ بویژه که عرفات هیأتی همراه خود آورده بود که فاروق قدومی، حنان عشراوی و صائب عریقات از اعضای آن بودند.

دورنما

گلاب‌اند میل (کانادا):

دوسال از درگذشت رابرت موگابه، رئیس جمهوری سابق زیمبابوه که ۳۷ سال بر کشورش حکومت کرد، می‌گذرد اما هنوز هم مردم این کشور از آسیب‌های او در امان نیستند. خانواده موگابه در روستای زادگاه وی که در آن دفن نیز شده، در حال صرف بودجه‌ای عظیم هستند تا موزه‌ای باشکوه درباره وی برپا کنند.

کوریا تایمز (کره‌جنوبی):

کره جنوبی بعد از چند آزمایش ناموفق در حوزه صنایع فضایی، امروز (پنجشنبه) موشک تولیدی خود با نام «نوری» را به فضا پرتاب می‌کند. این گام مهمی در توسعه صنایع فضایی این کشور است و نام آن را پس از امریکا، فرانسه، چین، ژاپن و هند در فهرست کشورهایی که به این تکنولوژی دست یافته‌اند، قرار می‌دهد.

دیلی صباح (ترکیه):

سفر اردوغان به شماری از کشورهای آفریقایی با انتقادهای زیادی روبه‌رو شده و در حالی که منتقدان اروپایی او را متهم می‌کنند که در حال وارد شدن به قلمرو قدیمی اروپا است، در داخل ترکیه نیز منتقدان معتقدند، در گیر و دار بحران اقتصادی ترکیه، سرمایه‌گذاری روی حوزه‌های پر ریسک کار اشتباهی است.

حل بحران افغانستان در گردهمایی منطقه‌ای در روسیه

زهره صفاری/ پس از دیدارهای هیأت طالبان با امریکا و اتحادیه اروپا در قطر، ایجاد ثبات در افغانستان و بررسی وضع موجود، این کشور محور نشستی به میزبانی مسکو و با حضور نمایندگان شبه نظامیان و جمعی از کشورهای منطقه‌ای قرار گرفت.

به گزارش «طلوع نیوز» افغانستان، هیأت اعزامی طالبان به ریاست عبدالسلام حنفی، معاون دوم رئیس دولت را سرپرستان وزارتخانه‌های خارجه، تجارت، اقتصاد و همچنین شهردار کابل تشکیل می‌دهند. این در حالی است که نمایندگان ۱۰ کشور منطقه‌ای مانند ایران، ازبکستان، تاجیکستان، ترکمنستان، تاجیکستان، قرقیزستان، قزاقستان، چین و پاکستان نیز به دعوت روسیه برای نشست دیروز پاسخ مثبت دادند و تنها امریکا با عنوان اینکه به دلیل برخی مشکلات فنی حاضر به حضور در این نشست نیست، در این مذاکرات مشارکت نکرد. به نوشته «یورونیوز»، «ند پرایس»، سخنگوی وزارت خارجه امریکا گفت: «ما در مذاکرات مسکو به دلایل فنی ولجستیکی شرکت نخواهیم کرد اما مشتاقانه در انتظار جلسات آینده هستیم.» به گزارش «الجزیره»، «سرگئی لاوروف» در آیین افتتاحیه نشست دیروز ضمن ابراز تأسف از غیبت امریکا در این مذاکرات گفت: «دولت جدیدی قدرت در افغانستان را به دست گرفته است. ما تلاش‌های انجام شده برای تثبیت وضعیت سیاسی و نظامی در افغانستان را به رسمیت می‌شناسیم اما در عین حال باید در نظر داشت که خطر سرازیر شدن تروریست‌ها و قاچاق مواد مخدر برای کشورهای همسایه واقعاً جدی است.»

مذاکرات پشت درهای بسته دیروز پس از آن برگزار شد که مسکو در آستانه این نشست در دیدار با چین و پاکستان، قول مساعد دو کشور برای کمک‌های انساندوستانه و اقتصادی به افغانستان را از آنها گرفت. اما در عین حال به‌رغم اینکه مسکو نیز برای حمایت مالی از افغانستان چراغ سبز نشان داده است اما همچنان برای به رسمیت شناختن دولت طالبان عجله ندارد. «لاوروف» معتقد است علت به تعویق افتادن این امر از سوی کرملین، اجرای تعهدات طالبان در راستای مسائل سیاسی، حقوق بشری و تشکیل دولت فراگیر است. به‌رغم این موضعگیری منتقدان داخلی روسیه اما همچنان کرملین را به خاطر برگزاری این نشست در روسیه آن هم در شرایطی که طالبان حتی به تعهدات خود در قبال زنان و اقلیت‌ها نیز عمل نکرده است مورد سرزنش قرار داده‌اند. «لاوروف» در پاسخ به این انتقادات گفت: «به رسمیت شناختن طالبان در حال حاضر در دستور کار ما نیست. اما روسیه نیز مانند هر کشور بانفوذ دیگر در منطقه باید تعامل با طالبان را حفظ کند. ما در تلاشیم که آنها را برای اجرای تعهداتشان مجاب کنیم.»

Reuters

■ به نام افغانستان، به سود روسیه

هجمه انتقادات داخلی علیه کرملین برای میزبانی از طالبان در حالی مطرح شده است که گرچه «ولادیمیر پوتین»، رئیس جمهوری روسیه بارها نسبت به امتناع از تصمیم شتابزده برای به رسمیت شناختن طالبان تأکید کرده است اما او همواره در اجلاس کشورهای مستقل مشترک المنافع بر ضرورت تعامل با طالبان اصرار داشته است. بدون شک از زمان روی کار آمدن طالبان در افغانستان، معادلات برای مسکو پیچیده شده است چرا که این کشور در عین اینکه قصد دارد با خروج نظامی امریکا، نفوذ منطقه‌ای خود را افزایش دهد، از مناقشات داخلی افغانستان نیز دوری می‌کند. «آندری سرنکو»، رئیس مرکز مطالعات افغانستان مدرن در مرکز مسکو به «واشنگتن پست» گفت: «افغانستان به تنهایی مورد علاقه روسیه نیست. چراکه روسیه قصد دارد بدون درگیر شدن در مسائل افغانستان از این کشور در راستای منافع خود بهره بگیرد.»

نشست روز چهارشنبه برای طالبان نیز دارای اهمیت است چرا که می‌تواند از طریق این نشست مهم بین‌المللی، دریچه تازه‌ای برای تعاملات آینده با جهان ایجاد کند. از سوی دیگر این نشست با توجه به حضور بازیگران مهم منطقه‌ای مانند چین، پاکستان، هند و ایران اهدافی به مراتب وسیع‌تر را دنبال می‌کند. «ضمیر کابالوف» نماینده رئیس جمهوری روسیه در امور افغانستان نیز معتقد است: «این نشست دستور کار خارق العاده‌ای را دنبال نمی‌کند اما بدون شک مذاکرات حرفه‌ای پشت درهای بسته خواهیم داشت.» به عبارت دیگر روسیه بیش از دستیابی به اهداف اعلام شده درباره این نشست، به دنبال اثبات دغدغه‌های خود نسبت به افغانستان به عنوان بازیگری کلیدی است. «سرنکو»، کارشناس مسائل افغانستان معتقد است: «اولویت نخست روسیه بهره‌گیری از چالش‌های جدید امنیتی منطقه در راستای افزایش نفوذ خود در آسیای میانه؛ صحنه رقابت مسکو و پکن است. در واقع کرملین تدارکات برای نیل به این هدف را از همان روزهای نخست ورود طالبان به کابل با استقرار خودروهای نظامی در مرزهای مشترک افغانستان با تاجیکستان آغاز کرد تا این سیگنال را بدهد که روسیه می‌تواند خلأ امنیتی منطقه در غیاب امریکا را پر کند. «سرگئی لاوروف» نیز در ماه جاری تأکید کرد که دوستان روسیه در آسیای میانه به مسکو اطمینان داده‌اند که تمایلی به استقرار پایگاه‌های نظامی امریکا در قلمرویشان ندارند تا در عمل امریکا به شریک بی‌جا و مکان کشورهای این منطقه مانند ازبکستان و قرقیزستان بدل شود.

مسکو تعامل با طالبان را نیز حساب شده و در چارچوب اهدافش آغاز کرد. این کشور یکی از چهار کشوری بود که سفارتخانه‌اش را بلافاصله تخلیه نکرد و حتی سفیر این کشور در افغانستان گفت: «شرایط فعلی در کابل به مراتب بهتر از دوران اشرف غنی است.» همزمان با این اقدامات، «ولادیمیر پوتین» نیز به عناوین مختلف کشورها را به تعامل مثبت و سازنده با طالبان ترغیب می‌کرد. اما اندکی پیش از برگزاری این نشست ورق برگشت و موضع کرملین کمی تغییر کرد و این‌بار نگرانی‌هایی را نسبت به قاچاق مواد مخدر و خطر تروریسم در افغانستان مطرح می‌کرد و در حالی که ارسال کمک به افغانستان را در روندی متعادل با سایر کشورها اعلام کرد، بار دیگر تأکید داشت که نباید در به رسمیت شناختن طالبان شتابزدگی داشت.

حمله تروریست‌ها به سربازان سوری در قلب دمشق

بنفشه غلامی/ در حالی که دولت سوریه، مخالفان دمشق و نمایندگان جامعه مدنی سوریه در قالب کمیته قانون اساسی این کشور از روز دوشنبه در ژنو به شور نشسته‌اند تا بخشی از بحران سوریه را با تدوین یک قانون اساسی جدید حل کنند، صبح دیروز حمله تروریستی به اتوبوس ارتش سوریه، پایتخت این کشور را لرزاند. در این حمله تروریستی که تا عصر دیروز هیچ کس مسئولیت آن را برعهده نگرفت، ۱۴ سرباز جان باختند.

به‌گزارش «سانا» (خبرگزاری رسمی سوریه)، مطابق اطلاعاتی که ارتش سوریه اعلام کرده است، ساعت ۶ و ۴۵ دقیقه صبح دیروز چهارشنبه، زمانی که اتوبوس حامل سربازان ارتش سوریه قصد عبور از پل «الرئیس» در دمشق را داشت، دو بسته انفجاری که تروریست‌ها پیشتر به اتوبوس چسبانده بودند، منفجر شد که در نهایت ۱۴ سرباز ارتش سوریه به‌خاطر جراحات ناشی از این انفجار کشته و دو نفر نیز زخمی شدند. بنا بر اطلاعات ارتش سوریه، نیروهای امنیتی این کشور در پی این حادثه تروریستی، بلافاصله در محل حاضر و موفق به کشف بسته انفجاری سومی شدند که به‌نظر می‌رسد، بعد از انفجار نخست از اتوبوس جدا شده بوده و عمل نکرده است. این انفجار بزرگ‌ترین انفجاری است که دمشق از سال ۲۰۱۷ تاکنون شاهد آن بوده است. سال ۲۰۱۷ حمله داعش به پایتخت سوریه منجر به مرگ ۳۰ نفر شد.

بنا بر این گزارش، در پی این انفجار «محمد الرحمون»، وزیر کشور سوریه در سخنانی این حمله تروریستی را محکوم کرد و گفت: «این حمله در حالی رخ داده که اغلب اراضی سوریه از وجود تروریست‌ها پاک شده است. عاملان و طراحان این حمله که با بزدلی تمام آن را پی‌ریزی کردند، قصد داشتند تا جایی که ممکن است، به تعداد بیشتری از مردم آسیب بزنند.» وی سپس خطاب به تروریست‌هایی که در موقعیت حساس کنونی این کشور در پی آشوب افکنی هستند، هشدار داد:«ما عاملان این حمله و کسانی که پشت آن قرار دارند را در هر کجایی که باشند، تحت تعقیب قرار خواهیم داد.»

در همین ارتباط «ایمان سوسن»، معاون وزیر امور خارجه و مهاجران سوریه نیز در سخنانی به شبکه تلویزیونی «اخباریه» سوریه گفت: «تروریست‌ها این مکان شلوغ و زمان پر رفت و آمد را برای انفجار انتخاب کردند، زیرا ذات آنها کشتار است و خواهان افزایش تعداد قربانیان خود از بین شهروندان بیگناه هستند. اما این دست جنایات مانع از تلاش‌های دولت سوریه برای به ثبات رساندن و ایجاد امنیت در کشور نمی‌شود.» وی مسئول اصلی این حادثه تروریستی را کسانی دانست که همواره علیه دولت سوریه توطئه افکنی کرده و در حال خدمت‌رسانی به اسرائیل هستند و به این افراد که آنان را «گمراه شده» خواند، توصیه کرد: «به سرزمین مادری خود بازگردند و ابزاری برای توطئه‌ها علیه کشور خود نباشند.» «سعید خطیب‌زاده» سخنگوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران نیز به این حمله تروریستی واکنش نشان داد و ضمن محکوم کردن آن و ابراز همدردی با خانواده قربانیان، گفت: «اقدامات کور و بزدلانه تروریستی محکوم به شکست بوده و مطمئنا نمی‌تواند بر عزم دولت و مردم سوریه در مسیر مبارزه با تروریسم و آزادسازی سرزمین‌های اشغالی و ثبات این کشور خللی وارد کند.»

SANA

حمله تروریستی صبح دیروز در حالی رخ داد که سوریه در یکی از مهم‌ترین و حساس‌ترین مقاطع تاریخی خود است و نمایندگان دولت ومخالفان آن در ژنو در حال انجام مذاکراتی برای تدوین قانون اساسی این کشور هستند. به گزارش خبرگزاری «آناتولی»، «جنیفر فنتون» سخنگوی ویژه سازمان ملل در امور سوریه خبر داده، کمیته قانون اساسی سوریه از روز دوشنبه روند نگارش پیش‌نویس قانون اساسی را آغاز کرده است. این کمیته شامل ۱۵ نماینده از طرف دولت سوریه، ۱۵ نماینده از سوی مخالفان دمشق و ۱۵ نماینده از جامعه مدنی است. بنابر این گزارش، در اولین روز نشست کمیته قانون اساسی، نماینده دولت سوریه متنی شامل شش ماده را به اعضای این کمیته ارائه کرد. بندهای این شش ماده بر حاکمیت، استقلال و تمامیت ارضی سوریه تأکید می‌کنند.

تحلیل روز

گرفتاری‌های دوگانه جو بایدن

گیدئون راچمن، تحلیلگر امریکایی
مترجم: وصال روحانی

جو بایدن عمیقاً اعتقاد دارد که در دو جبهه برای پیروزی آنچه دموکراسی می‌انگارد، می‌جنگد. در داخل امریکا او مشغول پس زدن جمهوریخواهانی است که هنوز غرش می‌کنند و پشت دونالد ترامپی ایستاده‌اند که بر سر نتایج انتخابات سال ۲۰۲۰ بلوای کم‌سابقه‌ای را به راه انداخت. در خارج از کشور نیز بایدن در حالی روبه‌روی چین قرار گرفته که معترف است واداشتن این دولت شرق آسیایی به رعایت قواعد غربی شاید سال‌ها طول بکشد و فرجام آن از مهم‌ترین مباحث قرن بیست‌ویکم به حساب می‌آید.

اما رئیس جمهوری امریکا به این اشاره‌ای نمی‌کند که چرا تلاش بی‌نتیجه اسلاف وی که ادعاهای مشابهی درمورد استقرار عدالت داشتند، به گرداب‌های سیاسی بغداد و کابل و در نهایت فرار سراسیمه نیروهای امریکایی از افغانستان منجر شد و به این مسأله هم توجهی ندارد که مهم از هر برد احتمالی در خارج از خاک امریکا، فتح جبهه‌های داخلی است، زیرا اگر او به همان شدت و حدتی در نظرسنجی‌های محبوبیت تنزل درجه داشته باشد، در انتخابات ۲۰۲۴ با بدترین وضعیت به جمهوریخواهان خواهد باخت.

بایدن همیشه ادعا کرده است که با پرهیز از رویکردهای اشراف‌گرایانه ترامپ هر تصمیم داخلی یا فرامرزی‌اش برمبنای حفظ حقوق طبقات متوسط و مردم معمولی کشورش اتخاذ خواهد شد ولی او طی ۹ ماه زمامداری‌اش در امریکا درگیر چالش‌های اقتصادی و مسائل پیش‌پا افتاده‌ای بوده که بهره‌های احتمالی آن به هیچ‌یک از قشرهای جامعه ازهم‌گسیخته امریکا اختصاص نمی‌یابد و فقط ضعف‌های کاخ سفید با رهبری خود وی را آشکار می‌سازد. ازجمله نه تنها ضایعات کرونایی در امریکا در قیاس با دوران ترامپ مهار و کمتر نشده بلکه چند برابر افزایش یافته و بدیهی است که آشفتگی‌های داخلی دست بایدن و شرکایش را برای قدرت‌نمایی در عرصه‌های بین‌المللی هم بیش از پیش بسته باشد. بایدن می‌داند که استمرار شکست‌های اخیر امریکا مقابل چین در عرصه‌های اقتصادی، ابتکار عمل را فزون‌تر از گذشته به دست این غول شرق آسیایی خواهد سپرد و اینجا از آن قبیل میدان‌ها نیست که امریکا بتواند با سلاح‌های نظامی‌اش و با سیاست بمباران به توفیق‌هایی برسد که در یک رقابت اقتصادی و در دادوستد منصفانه کالاها به شکلی آشکار از آن بی‌نصیب مانده است. شاید بایدن هم مثل باراک اوباما به این نتیجه برسد که بهترین سیاست، تعریف و ترسیم مجدد قراردادهایی اقتصادی با طرف‌های شرق آسیایی و نه فقط چین بلکه کره جنوبی و ژاپن باشد ولی پس از لغو یک‌طرفه آن قراردادها توسط ترامپ که جای اوباما را گرفت، قدرت‌های شرق آسیایی اعتماد و تمایلی به این تفاهمنامه‌های بی‌پشتوانه نشان نمی‌دهند. رویکرد مجدد به پیمان اقتصادی موسوم به «CPTPP» (پیمان همکاری تجاری بین اقیانوسیه) که یک پای آن ژاپن بود، ظاهراً راه‌حل خوبی برای برون‌رفت امریکا از بحران مبارزه‌اش با چین جلوه می‌کند ولی چین به‌تازگی خواستار عضویت در این نهاد نیز شده و اگر درخواستش پذیرفته شود، بیرون راندنش از این جمع و حتی تعویق انداختن در عضویت چین کار بسیار سختی خواهد بود. بایدن همواره تأکید کرده که بیرون کشیدن نیروهای نظامی کشورش از افغانستان و عراق را با هدف کاستن از بودجه‌های عظیم و کم‌ثمر به کار گرفته شده در غرب آسیا انجام داده اما حالا هم که این بنیه اقتصادی را بازیافته و باید آن را در زمینه‌های مفیدتر خرج کند، در جنگ‌های استراتژیک خود با چین و روسیه به هیچ توفیق قابل ذکری نزدیک نشان نمی‌دهد. همه اینها بهانه‌ها و شاید هم دلایلی محکم در دست حزب جمهوریخواه امریکاست که دائماً می‌کوشد بایدن را پیر و ناکارآمد و فاقد صلاحیت برای اداره امریکا توصیف کند و این رئیس جمهوری در آستانه ۷۹ ساله شدن هرچه انجام می‌دهد، قدمی ناخواسته در راه تحقق هرچه بیشتر چنین تصور و تجسمی از خود است.

■ منبع: Financial Times

یورش «اف.بی.آی» به منزل سرمایه‌دار روس

مقامات فدرال امریکا، خانه اولگ دریپاسکا، متحد رئیس جمهوری روسیه را طی «فرایند اجرای قانون» با مجوز دادگاه، بازرسی کردند. به گزارش ایسنا به نقل از پایگاه خبری دویچه وله، اداره تحقیقات فدرال امریکا (اف.بی.آی) به دو ملک مرتبط با اولگ دریپاسکا، سرمایه‌دار روس، یورش برد. مأموران اف.بی.آی ساختمان‌ها را محاصره کرده و جعبه‌هایی را از این ساختمان‌های واقع در واشنگتن، خارج کردند. آنها همچنین یک وسیله نقلیه را برای بررسی بیشتر با خود بردند. دلیل تفتیش این ملک و ضبط این دارایی‌ها هنوز مشخص نیست. همچنین ملکی در نیویورک که با این تاجر در ارتباط بود، مورد بازرسی قرار گرفت اما مقامات هیچ توضیحی در مورد علت این تحقیقات ارائه نکردند. بر اساس گزارش سنای امریکا که در اوت ۲۰۲۰ منتشر شد، دریپاسکا و پل مانافورت، رئیس ستاد انتخاباتی ترامپ دارای روابط نزدیکی بوده‌اند و مانافورت، در جریان مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری ۲۰۱۶، جلسات توجیهی و نتایج نظرسنجی‌ها را با دریپاسکا به اشتراک گذاشته بوده است. دریپاسکا از سال ۲۰۱۸ تحت تحریم‌های امریکا قرار دارد. او در سال ۲۰۱۹ سعی کرد از طریق قانونی با وزارت خزانه‌داری امریکا مقابله کند و اظهار داشت که تحریم‌های علیه او غیرقانونی است، اما راه به جایی نبرد.

آلمان نظامیان مداخله جو در یمن را دستگیر کرد

مقامات قضایی آلمان از بازداشت دو نظامی پیشین این کشور به ظن تلاش برای تشکیل «یک گروه تروریستی» خبر دادند. به گزارش «یورونیوز» دادگاه فدرال کارلسروهه خبر داده، این دو مرد مظنون با سابقه عضویت در بوندس وهر (نیروهای دفاعی فدرال آلمان) قصد داشته‌اند از طریق ایجاد یک گروه «تکاوری شبه‌نظامی» در جنگ داخلی یمن مداخله کنند. این گروه تکاوری قرار بوده است که یک واحد شبه نظامی متشکل از ۱۰۰ تا ۱۵۰ پلیس یا کهنه سربازان آلمان باشد. مظنونان این پرونده که اقدامات ابتدایی را برای عملی کردن طرح خود انجام داده بودند، مدعی هستند، هدفشان کمک به برقراری صلح و وادار کردن طرفین یمنی به مذاکره بوده است. دادگاه فدرال کارلسروهه در بیانیه خود تأکید کرده که مظنونان از راه‌های گوناگون تلاش کرده بودند با ایجاد یک کانال ارتباطی با مقامات دولت سودان به این منظور از آنها قرار ملاقات بگیرند. با این حال این تلاش‌ها با توجه به اینکه واکنش مثبت مقامات دولت سودان را به همراه نداشته، ره به جایی نبرده است. یکی از این دو مظنون مسئول استخدام «مزدور حرفه ای» بوده و ظاهراً تاکنون با هفت نفر در این ارتباط تماس گرفته بوده است. وی به هر یک از آنها حقوقی ماهانه بالغ بر ۴۰ هزار یورو پیشنهاد داده بوده است.

سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران
وزارت جهاد کشاورزی

شرایط شرکت در مزایده خودروهای فرسوده دولتی سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران

سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در نظر دارد بر اساس مجوز فروش کمیسیون ماده ۲ امور اقتصاد دارائی و کمیسیون معاملات سازمان مرکزی تعاون روستایی، تعداد **۳۶** دستگاه از انواع خودروهای خارج از رده دولتی را به صورت اوراقی بفروش رساند. لذا فقط از مراکز اسقاط خودروهای فرسوده که دارای کد شناسایی و مورد تأیید ستاد مدیریت حمل و نقل و سوخت کشور می باشند دعوت بعمل می آید حداکثر ظرف مدت **۱۳** روز از تاریخ درج آگهی در روزنامه به سامانه الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir یا سایت سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران WWW.CORC.IR مراجعه و با توجه به شماره آگهی مزایده درج شده در سامانه ستاد ایران به شماره **۱۰۰۰۰۰۱۱۵۱۰۰۰۰۰۱** نسبت به دریافت اسناد و مدارک اقدام و پاکت (الف) حاوی ضمانتنامه بانکی و یا فیش واریزی را در مهلت مقرر به سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران واقع در تهران - خیابان ولیعصر- بالاتر ازمیدان ولیعصر- روبروی سینمای آفریقا - پلاک ۱۸۱۳ طبقه پنجم (دبیرخانه حراست) تحویل و رسید دریافت نمایند. شایان ذکر است بر اساس ابلاغیه شماره۱/۱۴۰۹۳۶ مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۱۱ وزارت صنعت، معدن و تجارت پاکتهای «ب» و «ج» صرفاً می بایست به صورت الکترونیکی در سامانه ستاد بارگذاری شده و لذا از تحویل فیزیکی پاکات مذکور خودداری گردد.

روابط عمومی و امور بین الملل سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران